

3. REPREZENTĂRI GRAFICE ÎN MATLAB

Obiectivele lucrării:

- recapitularea unor tipuri de sisteme de coordonate,
- fixarea unor cunoștințe privitoare la realizarea graficelor în plan în diferite sisteme de coordonate, respectiv a graficelor în spațiu, folosind mediul de programare Matlab,

prin studierea unor exemple și prin rezolvarea unor probleme.

Se recomandă parcurgerea anexei M3 înaintea studierii paragrafelor 3.1 și 3.2.

3.1. Elemente despre reprezentări grafice în Matlab

Reprezentări grafice în plan

Matlab permite crearea de reprezentări grafice atât în plan (2D), cât și în spațiul tridimensional (3D).

În plan pot fi reprezentate grafice de funcții și suprafețe poligonale. Reprezentările grafice ale funcțiilor pot fi făcute în mai multe tipuri de coordonate: carteziane, polare, logaritmice, semilogaritmice.

O parte din funcțiile destinate **reprezentărilor grafice 2D** din Matlab sunt prezentate în tabelul 3.1.:

Tabelul 3.1. Funcții Matlab pentru reprezentări grafice 2D

Funcția	Utilizare
<i>fill</i>	reprezentarea grafică a suprafețelor poligonale
<i>line</i>	reprezentarea grafică a liniilor poligonale
<i>loglog</i>	grafice în coordonate X-Y logaritmice (în baza 10)
<i>plot</i>	grafice în coordonate X-Y carteziane (liniare)
<i>polar</i>	grafice în coordonate polare
<i>semilogx</i> , <i>semilogy</i>	grafice în coordonate X-Y semilogaritmice (în baza 10)

Pentru definirea tipurilor de linii, tipurilor de marker-e (simboluri de reprezentare) precum și a culorilor sunt disponibile variantele ilustrate în tabelul 3.2.

Tabelul 3.2. Simboluri de reprezentare a tipurilor de linii, marker-elor și culorilor

Tipuri de linii		Tipuri de marker-e		Culori	
Tip linie	Simbol	Tip marker	Simbol	Culoare	Simbol
continuă	–	asterisc	*	alb	w
întreruptă	--	cerc	o	albastru	b
linie-punct	- .	hexagon	h	albastru-deschis	c
puncte	:	pătrat	s	galben	y
		pentagon	p	mov	m
		plus	+	negru	k
		punct	.	roșu	r
		romb	d	verde	g
		triunghi	v, ^, <, >		
		x	x		

Reprezentări grafice în spațiu

În Matlab pot fi reprezentate grafic în spațiul 3D curbe, suprafețe și corpuri 3-dimensionale.

Câteva din funcțiile de **reprezentare grafică 3D** sunt redată în tabelul 3.3.:

Tabelul 3.3. Funcții Matlab pentru reprezentări grafice 3D

Funcția	Utilizare
<i>plot3</i>	reprezentarea curbelor în spațiu
<i>mesh</i>	reprezentarea grafică a suprafețelor 3D sub forma unei rețele ("mesh")
<i>surf, surf1</i>	reprezentarea grafică a suprafețelor pline
<i>fill3</i>	reprezentarea grafică spațială a poliedrelor
<i>cylinder, sphere, ellipsoid</i>	reprezentarea grafică a unor corpuri tridimensionale

Funcții auxiliare pentru reprezentări grafice

În cazul reprezentărilor grafice pot fi setate diferite proprietăți ale modului de reprezentare, pot fi controlate limitele axelor sistemului de coordonate, se pot plasa texte pe grafic etc. În tabelul 3.4. sunt menționate câteva din funcțiile Matlab auxiliare pentru reprezentări grafice:

Tabelul 3.4. Funcții Matlab auxiliare pentru reprezentări grafice

Funcția	Utilizare
<i>meshgrid</i>	definirea sub formă de rețea de puncte a domeniului de reprezentare 3D a suprafețelor
<i>grid</i>	suprapunerea unei rețele de linii pe grafic
<i>axes, axis</i>	controlul apariției și stabilirea lungimii unităților de reprezentare ale axelor sistemului de coordonate
<i>subplot</i>	împărțirea ferestrei de reprezentare grafică în mai multe regiuni grafice
<i>hold</i>	păstrarea graficului curent și a proprietăților sale
<i>colormap</i>	stabilirea sau returnarea matricei de culoare folosită pentru reprezentări grafice 3D
<i>shading</i>	stabilirea modului de umbrire pentru suprafețe în spațiul 3D
<i>title</i>	inserarea unui titlu pentru reprezentarea grafică
<i>xlabel, ylabel, zlabel</i>	inserarea etichetelor axelor sistemului de coordonate
<i>gtext</i>	plasarea unui text pe grafic la poziția selectată cu mouse-ul

3.2. Exemple de studiat

Exemplul 3.1: Să se reprezinte grafic funcțiile $f_1, f_2: [-2, 6] \rightarrow \mathbf{R}$, definite prin relațiile: $f_1(x) = \frac{1}{\sin(x) + 2}$ și $f_2(x) = \frac{\cos(x)}{e^{\frac{x}{2}}}$.

Soluție: Etapele reprezentării graficelor 2D sunt:

- redarea domeniului (intervalului) de reprezentare prin definirea unui vector cu pas liniar:

```
>> x=-2:0.1:6;
```

- definirea funcției / funcțiilor, folosind operatori pentru tablouri:

```
>> f1=1./(sin(x)+2); f2=cos(x)./exp(x/2);
```

- trasarea graficului / graficelor și, eventual, precizarea anumitor proprietăți ale reprezentării grafice:

```
>> plot(x,f1,'b-',x,f2,'ro')
```

- setarea altor proprietăți ale reprezentării grafice (titlul reprezentării grafice, etichetele axelor, text pe grafic etc):

```
>> title('Grafice 2D'), xlabel('x'), ylabel('y')
```

```
>> grid; gtext('graficele a 2 functii')
```

Rezultatul execuției secvenței de comenzi este ilustrat în figura 3.1.

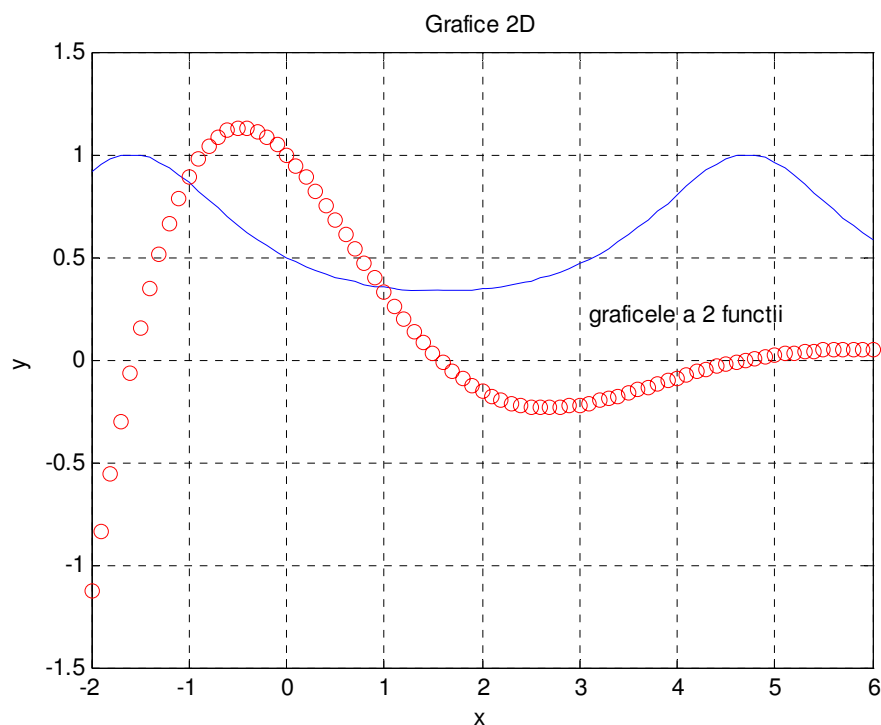

Fig.3.1. Graficele funcțiilor din exemplul 3.1.

Comentarii: 1. Pentru reprezentarea grafică a funcțiilor în Matlab este necesar ca domeniul de reprezentare să fie definit prin puncte. În reprezentările grafice din Matlab două puncte consecutive ale graficului sunt unite cu segmentul dintre ele. Distanța dintre oricare două puncte consecutive ale graficului trebuie să fie suficient de mică pentru ca reprezentarea grafică să fie corectă. Totodată, o distanță prea mică necesită mai mult timp de calcul. Deci trebuie găsită întotdeauna o soluție de compromis. În figura 3.2. sunt redată aceleași grafice, dar pentru un vector de reprezentare cu pasul de 5 ori mai mare.

2. Reprezentarea mai multor grafice de funcții în același grafic Matlab se poate face prin enumerarea funcțiilor (sub forma: variabilă, funcție și, opțional, setări de culoare, marker și / sau tip de linie, pentru fiecare funcție în parte) în același apel al funcției `plot`, sau în apeluri diferite ale funcției `plot`, dar, în cazul al doilea, cu condiția ca înainte sau imediat după primul apel să se dea comanda `hold on`, iar după ultimul apel să fie dată comanda `hold off`. De exemplu, același grafic se putea obține cu următoarea succesiune de comenzi:

```
>> plot(x,f1,'b-')
>> hold on
>> plot(x,f2,'ro')
>> hold off
```

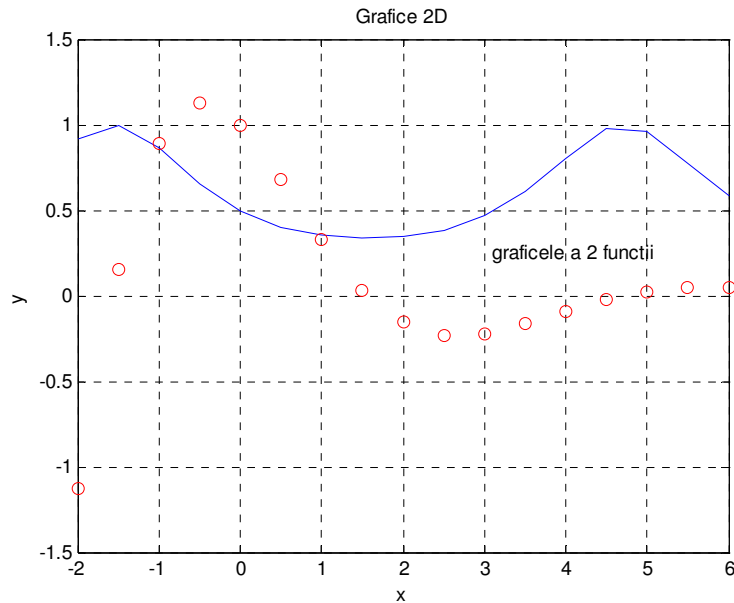

Fig.3.2. Graficele funcțiilor din exemplul 3.1. în cazul pasului 0.5

Exemplul 3.2: Să se scrie o funcție Matlab care primește ca argumente o altă funcție f și capetele unui interval închis $[a,b]$ pe care este definită această funcție, și reprezintă grafic în coordonate semilogaritmice, ambele cazuri, funcția f pe intervalul $[a,b]$. Dacă reprezentarea grafică în cel puțin unul din cele două cazuri nu poate fi realizată, se va afișa un mesaj de eroare.

Soluție:

- În acest caz, etapa de definire a funcției care se dorește a fi reprezentată grafic fie se omite, dacă se alege o funcție deja definită, fie se realizează separat, prin definirea ei într-un fișier-funcție.
- Pentru a putea urmări codul sursă al programului este necesară consultarea help-ului Matlab cu privire la funcțiile *min* și *feval*.
- Codul sursă al funcției Matlab cerute, denumită *grafic_log*, este:

```
function grafic_log(f,a,b)
if a>b
    disp('Interval vid (a>b) !')
    return
end
n=100; % numarul de puncte pentru reprezentarea
      % intervalului-1
pas=(b-a)/n; % pasul de reprezentare
% intervalul [a,b]
if a==b x=a;
else x=a:pas:b;
end
if a<=0 | min(feval(f,x))<=0
    disp(['Cel puțin unul din graficele in coordonate '...
        'semilogaritmice nu poate fi reprezentat!'])
    return
end
```

```

end
% coordonate semilogaritmice pe axa x
subplot(2,1,1); semilogx(x,feval(f,x))
% coordonate semilogaritmice pe axa y
subplot(2,1,2); semilogy(x,feval(f,x))

```

Comentarii: 1. Pentru ca vectorul $x=a:pas:b$ să atingă și capătul din dreapta, pasul trebuie să fie un submultiplu al lungimii intervalului.

2. În reprezentarea celor două grafice s-a optat pentru redarea lor în aceeași fereastră grafică. Aceasta a fost împărțită în două subferestre situate una sub cealaltă. În subfereastra de sus va fi reprezentată grafic funcția în coordonate semilogaritmice pe axa x, iar în subfereastra de jos în coordonate semilogaritmice pe axa y.

3. Evident că este necesară testarea în program a valorilor a și b pentru a ști dacă formează un interval propriu-zis (adică $a \leq b$) și a valorilor funcției f și a intervalului $[a,b]$ pentru a putea reprezenta grafic funcția în cele două sisteme de coordonate semilogaritmice (f trebuie să fie strict pozitivă, iar intervalul să conțină valori strict pozitive).

- Pentru testarea programului, mai jos se folosesc funcția Matlab *sin* și funcția:

```

function y=f(x)
y=sin(x)+2;

```

Apelul funcției `grafic_log` se face din linia de comandă. Funcția f se transmite ca argument prin intermediul denumirii fișierului-funcție în care a fost definită. Iată apelurile și rezultatele lor, sub formă de răspunsuri în linia de comandă, respectiv reprezentarea grafică în figura 3.3:

```

>> grafic_log('f',2,1)
Interval vid (a>b) !
>> grafic_log('f',-1,10)
Cel puțin unul din graficele in coordonate logaritmice nu poate fi
reprezentat!
>> grafic_log('sin',1,10)
Cel puțin unul din graficele in coordonate logaritmice nu poate fi
reprezentat!
>> grafic_log('f',1,10)

```

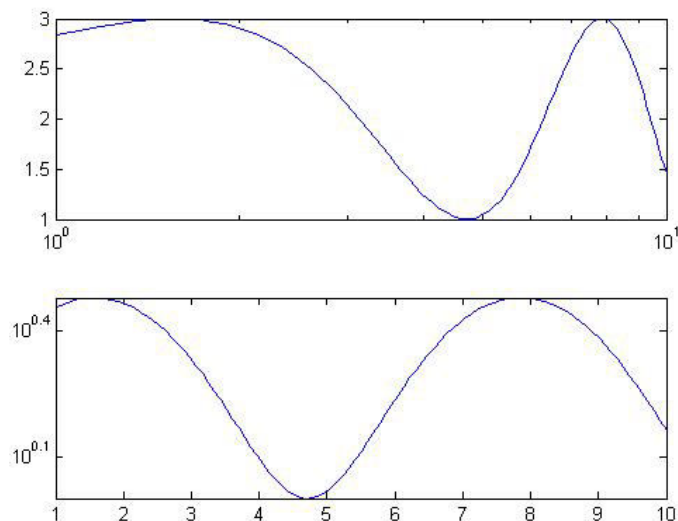

Fig.3.3. Graficele funcției din exemplul 3.2. în coordonate semilogaritmice

Exemplul 3.3: Să se reprezinte grafic triunghiul ale cărui vârfuri au coordonatele $(-1,3)$, $(2,7)$ și $(9,-4)$.

Soluție: Rezolvarea problemei se bazează pe utilizarea funcției `line`, care primește ca argumente vectorul tuturor absciselor și vectorul tuturor ordonatelor vârfurilor (evident în aceeași ordine):

```
>> line([-1 2 9 -1],[3 7 -4 3]); grid
```

În figura 3.4. este redată reprezentarea obținută:

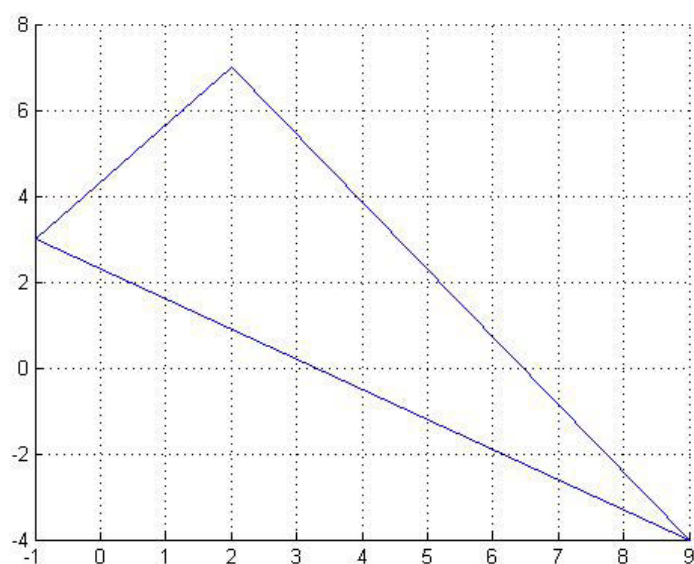

Fig.3.4. Reprezentarea triunghiului din exemplul 3.3.

Comentariu: Funcția Matlab *line* unește două puncte consecutive din șirul de puncte cu segmentul determinat de ele. Triunghiul fiind format din 3 segmente, necesită precizarea a patru puncte, evident, primul și ultimul punct fiind identice.

Exemplul 3.4: Să se reprezinte grafic în spațiul tridimensional curba 3D dată prin ecuațiile parametrice: $x(t)=\ln(t^2+2)$, $y(t)=t\sin(t)$, $z(t)=-t-1$, $t\in[-7,7]$.

Soluție: Etapele reprezentării unei curbe 3D sunt:

- redarea domeniului (intervalului) de reprezentare prin definirea unui vector cu pas liniar:

```
>> t=-7:0.1:7;
```

- definirea funcțiilor corespunzătoare coordonatelor:

```
>> x=log(t.^2+2); y=t.*sin(t); z=-t-1;
```

- trasarea graficului și, eventual, precizarea anumitor proprietăți ale reprezentării grafice:

```
>> plot3(x,y,z,'m')
```

- setarea altor proprietăți ale reprezentării grafice (etichetele axelor, grid etc):

```
>> grid
```

```
>> xlabel('axa x'); ylabel('axa y'); zlabel('axa z');
```

Rezultatul execuției secvenței de comenzi este ilustrat în figura 3.5.

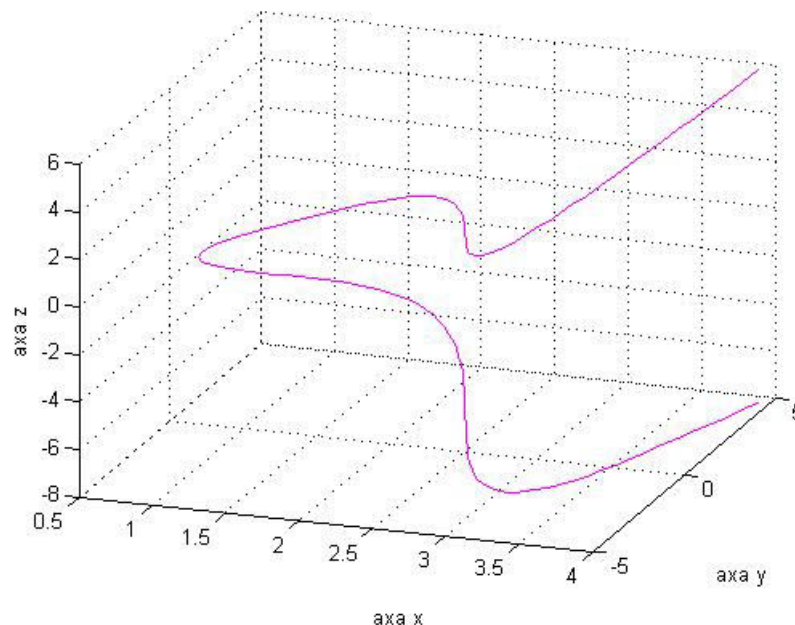

Fig.3.5. Reprezentarea grafică a curbei 3D din exemplul 3.4.

Comentariu: Stabiliți sensul de parcurgere a curbei din figura 3.5. Indicație: Folosiți funcția Matlab *comet3*.

Exemplul 3.5: Să se reprezinte grafic în spațiul 3D clasicul „sombbrero”

$$(suprafața descrisă de relația $z(x,y) = \begin{cases} 1, & x = y = 0 \\ \frac{\sin(\sqrt{x^2 + y^2})}{\sqrt{x^2 + y^2}}, & x, y \text{ reali, nenuli} \end{cases}$).$$

Soluție: Etapele reprezentării grafice 3D sunt aceleași ca și în cazul 2D:

- redarea domeniului de reprezentare:

```
>> x=-8:0.2:8; y=x; [x,y]=meshgrid(x,y);
```

- definirea funcției / funcțiilor:

```
>> R=sqrt(x.^2+y.^2); S=sin(R);  
>> [i,j]=find(R==0); R(i,j)=1; S(i,j)=1;  
>> z=S./R;
```

- trasarea graficului / graficelor și, eventual, precizarea anumitor proprietăți ale reprezentării grafice (culoare, umbră etc):

```
>> surf(x,y,z)  
>> shading interp  
>> colormap(flag)
```

Rezultatul execuției comenzilor este reprezentat grafic în figura 3.6.

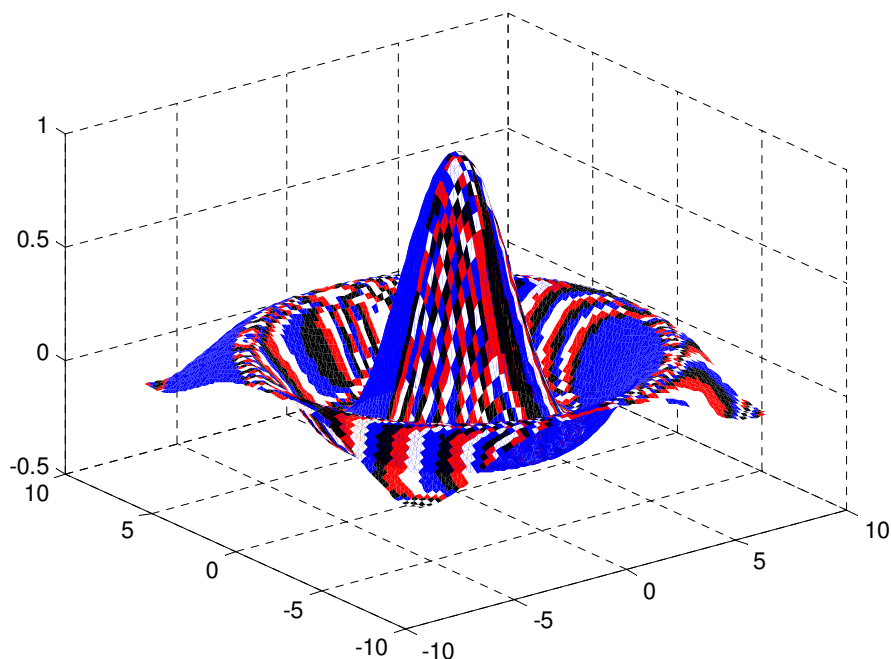

Fig.3.6. Graficul funcției „sombbrero”.

Comentarii: 1. Domeniul de reprezentare al unei suprafețe este o rețea de puncte $\{(x_i, y_j)\}$, care se formează de obicei în următorul mod: se generează separat seturile de puncte $\{x_i\}$ și $\{y_j\}$, apoi se formează produsul cartezian al acestora cu ajutorul funcției Matlab *meshgrid*.

2. Pentru a defini valoarea funcției în punctul (0,0), poziția acestuia a fost căutată în tabloul R cu funcția Matlab *find*, iar apoi valoarea de pe poziția găsită a fost setată pe 1, atât în tabloul R, cât și în tabloul S.

Exemplul 3.6: Să se reprezinte grafic o piramidă dreaptă de înălțime h și cu baza octogon regulat înscris într-un cerc de rază rc și un elipsoid de semiaxe rx , ry și rz .

Soluție: Piramida va fi reprezentată cu ajutorul funcției Matlab *cylinder*, iar elipsoidul cu una din funcțiile Matlab *sphere* sau *ellipsoid*.

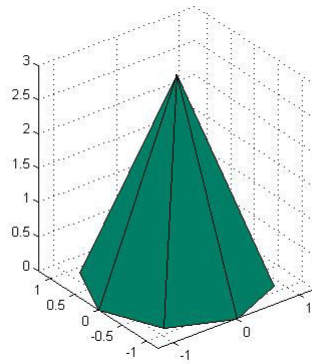
- Reprezentarea grafică a piramidei, redată în figura 3.7.a, cu $rc=1.25$ și $h=3$, se obține astfel:

```
% raza cercului circumscris bazei, inaltimea piramidei si
% numarul laturilor bazei
rc=1.25; h=3; n=8;
%determinarea coordonatelor suprafetei piramidei de
% inaltime 1
[xp,yp,z]=cylinder([rc 0],n);
% stabilirea inaltimei cerute
zp=h*z;
% reprezentarea grafica
surf(xp,yp,zp)
colormap(summer); axis('equal')
```

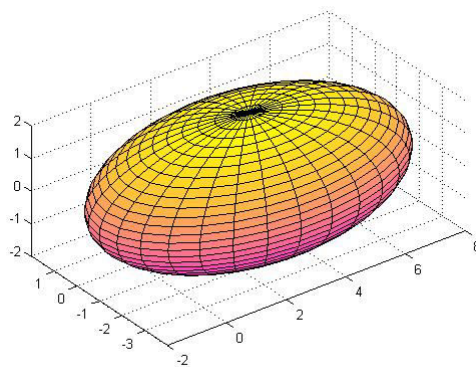
- Reprezentarea grafică a elipsoidului este realizată cu ambele funcții menționate și este redată în figurile 3.7.b și 3.7.c (s-a ales ca centru al elipsoidului punctul de coordonate (3,-1,0), iar pentru semiaxe au fost considerate valorile 5,3,2):

```
% precizarea coordonatelor centrului
xc=3; yc=-1; zc=0;
% precizarea semiaxelor
rx=5; ry=3; rz=2;
% reprezentarea grafica cu functia ellipsoid
ellipsoid(xc,yc,zc,rx,ry,rz,30)
axis('equal'); colormap spring
pause

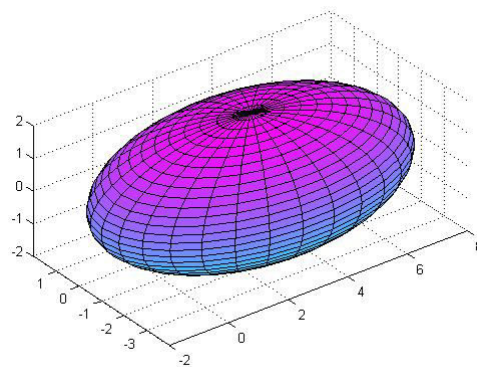
% reprezentarea grafica cu functia sphere
[x,y,z]=sphere(30);
xe=5*x+3; ye=3*y-1; ze=2*z;
surf(xe,ye,ze)
axis('equal'); colormap(cool)
```


a

b

c

Fig.3.7 Reprezentarea grafică a unor corpuri 3D: a - piramidă, b,c -elipsoid

3.3. Probleme de rezolvat

P3.1. Să se reprezinte grafic funcțiile:

$$a) \quad y(t) = \begin{cases} \sin(5 \cdot t), & \text{dacă } \{-9 \leq t < -3\} \text{ și } \{3 \leq t \leq 9\} \\ \cos(t) - \cos(3) - \sin(15), & \text{dacă } -3 \leq t < 3 \end{cases}$$

b) $f(t) = \sin(\pi t) \cdot \cos(\pi t)$, $t \in [-3, 3]$, cu linie întreruptă de culoare mov și $g(t) = \sin(\pi t + 1) \cdot \cos(\pi t + 1)$, $t \in [-3, 3]$, cu markere-pătrat de culoare albastru-deschis unite cu linie continuă.

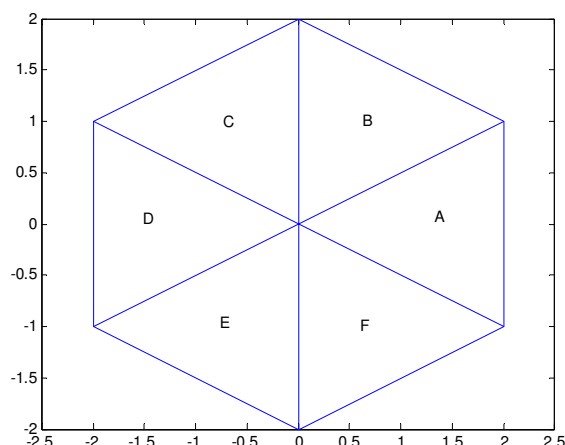
P3.2. Să se reprezinte în coordonate polare, $(r=f(t), \theta=t)$, funcția:

$$f(t) = \sqrt{\sin(t) + t^2}, \quad t \in [0, 6\pi].$$

P3.3. Să se reprezinte în coordonate logaritmice, $(\lg(t), \lg(f(t)))$, funcția $f(t) = e^{3 \cdot t}$, $t \in [1, 5]$.

P3.4. Fie suprafața hexagonală din figura de mai jos, formată din 6 regiuni: A,B,C,D,E,F. Să se scrie un program care primește ca argument un număr întreg

strict pozitiv p și reprezintă grafic suprafața hexagonală, colorată în funcție de restul r al împărțirii lui p la 3 cu $r+1$ culori, alternând culorile.

P3.5. Să se reprezinte grafic:

a) dreptunghiul,

b) suprafața dreptunghiulară, cu o culoare la alegere,

determinate de punctele $A(5,4)$, $B(-7,4)$, $C(-7,-3)$, $D(5,-3)$.

P3.6. Să se reprezinte grafic în același plan un cerc și o elipsă care să se intersecteze.

P3.7. Să se reprezinte grafic spirala 3D dată de relațiile: $x(t)=t$, $y(t)=\sin(0.5 \cdot t-3)$, $z(t)=\cos(0.5 \cdot t)$, $t \in [-10\pi, 10\pi]$.

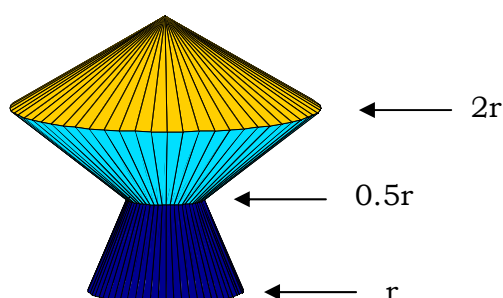
P3.8. Să se reprezinte grafic, pe rând, cu *plot3*, *mesh*, *surf* și *surfl* funcția:

$$z(x,y)=x^3-3 \cdot x \cdot y^2, \quad x \in [-3,3], \quad y \in [-3,3].$$

P3.9. Să se reprezinte grafic în mod separat un trunchi de con de raze $rc1=2$, $rc2=1$ și de înălțime $h=3$ și o piramidă de înălțime h cu baza hexagon regulat, cu cercul circumscris bazei de rază $rp=3$.

P3.10. Să se reprezinte grafic o sferă de rază 6371, care să sugereze Globul Pământesc cu meridiane și paralele la 15° longitudine și latitudine.

P3.11. Să se scrie un program care primește ca argument un număr real r și realizează următoarea reprezentare grafică (dacă r este negativ sau nul, pentru reprezentare se consideră implicit $r = 1$):

3.4. Întrebări recapitulative

- Î3.1. Ce tipuri de coordonate în plan pot fi utilizate în Matlab pentru reprezentări grafice de funcții?
- Î3.2. Precizați formulele de legătură dintre coordonatele carteziene și coordonatele polare.
- Î3.3. Ce tipuri de grafice 3D pot fi realizate în Matlab?
- Î3.4. Care sunt etapele de reprezentare a funcțiilor în plan?
- Î3.5. Care sunt etapele de reprezentare a curbelor în spațiu?
- Î3.6. Care sunt etapele de reprezentare a suprafețelor în spațiu?
- Î3.7. Precizați care este ecuația carteziană generală a dreptei în plan.
- Î3.8. Precizați care este ecuația unei drepte determinată de două puncte distincte.
- Î3.9. Definiți cercul ca loc geometric.
- Î3.10. Precizați care sunt ecuațiile explicite ale unui cerc.
- Î3.11. Precizați care sunt ecuațiile parametrice ale unei elipse.
- Î3.12. Definiți hiperbola ca loc geometric.
- Î3.13. Cum se numește figura plană definită ca “loc geometric al punctelor din plan egal depărtate de un punct fix și de o dreaptă fixă”?
- Î3.14. Definiți sfera ca loc geometric.
- Î3.15. Precizați care este ecuația implicită a unui elipsoid.
- Î3.16. Precizați care sunt ecuațiile parametrice ale unei sfere.
- Î3.17. Precizați utilitatea funcțiilor Matlab *min*, *feval* și *find*, precum și sintaxele de apel ale acestora.

ANEXA M3. ELEMENTE DE REPREZENTARE GRAFICĂ ÎN PLAN ȘI ÎN SPAȚIU

M3.1. Tipuri de sisteme de coordonate

a. Coordonate carteziane

Fie xOy un sistem de coordonate carteziane în plan. Fie P un punct în plan având coordonatele x_p pe axa Ox și y_p pe axa Oy . Coordonata x_p se mai numește **abscisa punctului P** , iar axa Ox **axa absciselor**, și y_p se mai numește **ordonata punctului P** , iar axa Oy **axa ordonatelor**. Se va nota $P(x_p, y_p)$. Coordonatele carteziane se mai numesc și **coordonele liniare**.

Axele Ox și Oy împart planul în patru regiuni, numite **cadrane deschise**:

- cadranul I este mulțimea punctelor care au ambele coordonate strict pozitive;
- cadranul II este mulțimea punctelor care au abscisele strict negative și ordonatele strict pozitive;
- cadranul III este mulțimea punctelor care au ambele coordonate strict negative;
- cadranul IV este mulțimea punctelor care au abscisele strict pozitive și ordonatele strict negative.

Un sistem de coordonate carteziane în spațiu se notează cu $xOyz$. Poziția unui punct P din spațiul tridimensional este dată de cele trei coordonate ale sale, x_p pe axa Ox , y_p pe axa Oy și z_p pe axa Oz . Se va nota $P(x_p, y_p, z_p)$.

b. Coordonate polare

Fie xOy un sistem de coordonate carteziane în plan și $P(x_p, y_p)$ un punct din plan diferit de originea O a sistemului. Fie r distanța de la P la O și θ unghiul format în sens trigonometric de semidreapta (OP cu axa Ox , $\theta \in [0, 2\pi)$. Numerele r și θ se numesc **coordonele polare ale punctului P** . Se notează $P(r, \theta)$. r se numește **raza polară a lui P** , iar θ **argumentul polar al lui P** .

Legătura dintre coordonatele carteziane și coordonatele polare ale lui P sunt exprimate de relațiile:

$$r = \sqrt{x_p^2 + y_p^2},$$

$$\cos(\theta) = \frac{x_p}{\sqrt{x_p^2 + y_p^2}}, \quad \sin(\theta) = \frac{y_p}{\sqrt{x_p^2 + y_p^2}}, \quad \theta \in [0, 2\pi)$$

c. Coordonate logaritmice

Coordonatele logaritmice reprezintă exprimarea coordonatelor unui punct pe o **scară logaritmă**, adică ca și logaritmi într-o bază b precizată ale

coordonatelor carteziene ale punctului respectiv. Deoarece logaritmul se poate calcula doar pentru valori strict pozitive, singurele puncte care pot fi reprezentate în coordonate logaritmice sunt cele din cadranul deschis I. Astfel, dacă xOy este un sistem de coordonate carteziene și $P(xp,yp)$ un punct din cadranul deschis I, atunci coordonatele logaritmice ale punctului P sunt $x=\log_b(xp)$ și $y=\log_b(yp)$, adică $xp=b^x$ și $yp=b^y$.

d. Coordonate semilogaritmice

Coordonatele semilogaritmice reprezintă o pereche de coordonate dintre care una este o coordonată carteziană (liniară), iar cealaltă o coordonată logaritmică. Dacă coordonata logaritmică corespunde axei x , atunci se folosește denumirea de **coordonațe semilogaritmice pe axa x** . Analog, dacă coordonata logaritmică corespunde axei y , atunci se folosește denumirea de **coordonațe semilogaritmice pe axa y** .

M3.2. Figuri geometrice în plan

a. Dreapta

Fie xOy un sistem de coordonate carteziene. Orice dreaptă paralelă cu Ox se numește **dreaptă orizontală**. Orice dreaptă paralelă cu Oy se numește **dreaptă verticală**. Orice dreaptă care nu este nici orizontală și nici verticală se numește **dreaptă oblică**. Tangenta unghiului format de o dreaptă oblică cu axa Ox (unghi cuprins în mulțimea $\left(0, \frac{\pi}{2}\right) \cup \left(\frac{\pi}{2}, \pi\right)$) se numește **panta dreptei oblice** și se notează cu m .

Ecuția dreptei oblice determinată de un punct și de o pantă

Fie d o dreaptă oblică de pantă m și $P(xp,yp)$ un punct al dreptei d . Atunci ecuația dreptei d este:

$$y - yp = m \cdot (x - xp)$$

Ecuția dreptei determinată de două puncte distincte

Fie d o dreaptă și $P(xp,yp)$ și $R(xr,yr)$ două puncte distincte ale dreptei d . Atunci ecuația dreptei d este:

$$x = xp, \text{ când dreapta este verticală}$$

$$y = yp, \text{ când dreapta este orizontală}$$

$$\frac{x - xp}{xr - xp} = \frac{y - yp}{yr - yp}, \text{ când dreapta este oblică}$$

Ecuția carteziană generală a dreptei

Fie d o dreaptă. Ecuția carteziană generală a dreptei d are forma implicită:

$$a \cdot x + b \cdot y + c = 0, \quad \text{cu } a, b, c \in \mathbf{R}, \quad a^2 + b^2 \neq 0$$

b. Cercul

Locul geometric al punctelor din plan egal depărtate de un punct dat se numește **cerc**. Punctul dat poartă denumirea de **centrul cercului**, iar distanța de la acesta la oricare din punctele cercului se numește **raza cercului**.

Fie xOy un sistem de coordonate carteziane, iar \mathcal{C} cercul de centru $C(x_c, y_c)$ și de rază r . Ecuațiile cercului \mathcal{C} sunt:

- **ecuația implicită a cercului:** $(x - x_c)^2 + (y - y_c)^2 = r^2$
- **ecuațiile explicite ale cercului:** $y = y_c \pm \sqrt{r^2 - (x - x_c)^2}, \quad x \in [x_c - r, x_c + r]$
- **ecuațiile parametrice ale cercului:**
$$\begin{cases} x = x_c + r \cdot \cos(\theta) \\ y = y_c + r \cdot \sin(\theta) \end{cases} \quad \theta \in [0, 2\pi)$$

Mulțimea punctelor a căror distanță la C este strict mai mică decât r se numește **interiorul cercului**. Reuniunea dintre cerc și interiorul său se numește **disc de centru C și rază r** .

c. Elipsa

Locul geometric al punctelor din plan care au proprietatea că suma distanțelor lor la două puncte fixe este constantă se numește **elipsă**. Cele două puncte fixe se numesc **focarele elipsei**. Distanța dintre cele două focare se numește **distanță focală**, iar distanțele de la un punct P oarecare al elipsei la cele două focare se numesc **razele focale ale punctului P** .

Fie F și F' cele două focare, C mijlocul segmentului $[FF']$, A și A' punctele de intersecție ale dreptei FF' cu elipsa, B și B' intersecția dreptei perpendiculare pe FF' în C cu elipsa, a distanța CA și b distanța CB . C este **centrul de simetrie al elipsei**, iar AA' și BB' sunt **axele de simetrie ale elipsei**. a și b se numesc **semiaxele elipsei**.

Fie xOy un sistem de coordonate carteziane și (x_c, y_c) coordonatele centrului de simetrie C al elipsei. În continuare se va considera că dreapta FF' este paralelă cu axa Ox . Fie \mathcal{E} elipsa de centru $C(x_c, y_c)$ și semiaxe a și b . Ecuațiile elipsei \mathcal{E} sunt:

- **ecuația implicită a elipsei:** $\frac{(x - x_c)^2}{a^2} + \frac{(y - y_c)^2}{b^2} = 1$
- **ecuațiile explicite ale elipsei:** $y = y_c \pm b \sqrt{1 - \frac{(x - x_c)^2}{a^2}}, \quad x \in [x_c - a, x_c + a]$
- **ecuațiile parametrice ale elipsei:**
$$\begin{cases} x = x_c + a \cdot \cos(\theta) \\ y = y_c + b \cdot \sin(\theta) \end{cases} \quad \theta \in [0, 2\pi)$$

d. Hiperbola

Locul geometric al punctelor din plan care au proprietatea că modulul diferenței distanțelor lor la două puncte fixe este constant se numește **hiperbolă**. Cele două puncte fixe se numesc **focarele hiperbolei**. Distanța dintre cele două focare se numește **distanță focală**, iar distanțele de la un punct P oarecare al hiperbolei la cele două focare se numesc **razele focale ale punctului P** .

Fie F și F' cele două focare, C mijlocul segmentului $[FF']$, A și A' punctele de intersecție ale dreptei FF' cu hiperbola, c distanța CF , a distanța CA ($a < c$) și $b = \sqrt{c^2 - a^2}$. C este **centrul de simetrie al hiperbolei**, iar FF' și mediatoarea segmentului $[FF']$ sunt **axele de simetrie ale hiperbolei**. a și b se numesc **semiaxele hiperbolei**.

Fie xOy un sistem de coordonate carteziane și (xc, yc) coordonatele centrului de simetrie C al hiperbolei. În continuare se va considera că dreapta FF' este paralelă cu axa Ox . Fie \mathcal{H} hiperbola de centru $C(xc, yc)$ și semiaxe a și b . Ecuațiile hiperbolei \mathcal{H} sunt:

- **ecuația implicită a hiperbolei:**
$$\frac{(x - xc)^2}{a^2} - \frac{(y - yc)^2}{b^2} = 1$$
- **ecuațiile explicite ale hiperbolei:**
$$y = yc \pm b \sqrt{\left(\frac{(x - xc)^2}{a^2} - 1\right)},$$

$$x \in (-\infty, xc - a] \cup [xc + a, \infty)$$

Mulțimea punctelor de coordonate (x, y) care satisfac ecuația:

$$-\frac{(x - xc)^2}{a^2} + \frac{(y - yc)^2}{b^2} = 1$$

reprezintă o hiperbolă \mathcal{H}' de centru $C(xc, yc)$ și semiaxe b și a , pentru care axa focarelor este paralelă cu axa Oy . Hiperbolele \mathcal{H} și \mathcal{H}' se numesc **hiperbole conjugate una alteia**.

O hiperbolă de semiaxe egale se numește **hiperbolă echilaterală**.

e. Parabola

Locul geometric al punctelor din plan egal depărtate de un punct fix și de o axă fixă se numește **parabolă**. Punctul fix se numește **focarul parabolei**, iar axa fixă **directoarea parabolei**. Distanța de la un punct oarecare P al parabolei la focar se numește **raza focală a punctului P** . Fie F focarul, A proiecția focarului pe directoarea parabolei, C intersecția dreptei FA cu parabola și p distanța dintre focar și A . C se numește **vârful parabolei**. Dreapta AC este **dreaptă de simetrie a parabolei**.

Fie xOy un sistem de coordonate carteziane și (xc, yc) coordonatele vârfului C al parabolei. În continuare se va considera că dreapta AF este paralelă cu axa Ox . Fie \mathcal{P} parabola de vârf $C(xc, yc)$ și axă de simetrie AF . Ecuațiile parabolei \mathcal{P} sunt:

- **ecuația implicită a parabolei:**
$$(y - yc)^2 - 2p(x - xc) = 0$$
- **ecuațiile explicite ale parabolei:**
$$y = yc \pm \sqrt{2p(x - xc)}, \quad x \geq xc$$

M3.3. Figuri geometrice în spațiu

a. Dreapta

Fie $xOyz$ un sistem de coordonate carteziane și d o dreaptă în spațiul structurat de acesta.

Ecuatiile carteziane generale ale dreptei

Analitic, dreapta d se exprimă ca intersecție a două plane, adică prin sistemul de ecuații alcătuit din ecuațiile celor două plane. Astfel, dacă \mathcal{P}_1 , de ecuație $a_1x + b_1y + c_1z + d_1 = 0$, și \mathcal{P}_2 , de ecuație $a_2x + b_2y + c_2z + d_2 = 0$, sunt cele două plane, atunci, ecuațiile dreptei d sunt:

$$\begin{cases} a_1x + b_1y + c_1z + d_1 = 0 \\ a_2x + b_2y + c_2z + d_2 = 0 \end{cases} \quad a_1, \dots, d_2 \in \mathbf{R}$$

Ecuatiile parametrice ale dreptei determinate de două puncte distincte

Fie $P(xp, yp, zp)$ și $R(xr, yr, zr)$ două puncte distincte ale dreptei d . Atunci ecuațiile parametrice ale dreptei d determinate de punctele P și R sunt:

$$\begin{cases} x = xp + k(xr - xp) \\ y = yp + k(yr - yp) \\ z = zp + k(zr - zp) \end{cases} \quad k \in \mathbf{R}$$

b. Sfera

Locul geometric al punctelor din spațiu egal depărtate de un punct dat se numește **sferă**. Punctul dat poartă denumirea de **centrul sferei**, iar distanța de la acesta la oricare din punctele sferei se numește **raza sferei**.

Fie $xOyz$ un sistem de coordonate carteziane și \mathcal{S} sfera de centru $C(xc, yc, zc)$ și de rază r . Ecuatiile sferei \mathcal{S} sunt:

- **ecuația implicită a sferei:** $(x - xc)^2 + (y - yc)^2 + (z - zc)^2 = r^2$
- **ecuațiile parametrice ale sferei:**
$$\begin{cases} x = xc + r \cdot \cos(\alpha) \cdot \cos(\beta) \\ y = yc + r \cdot \sin(\alpha) \cdot \cos(\beta) \\ z = zc + r \cdot \sin(\beta) \end{cases} \quad \alpha \in [0, 2\pi), \beta \in [-\pi, \pi]$$

Mulțimea punctelor a căror distanță la C este strict mai mică decât r se numește **interiorul sferei**. Reuniunea dintre sferă și interiorul său se numește **bilă de centru C și rază r** .

b. Elipsoidul

Un **elipsoid** este o suprafață tridimensională închisă cu proprietatea că intersecția ei cu orice plan este o elipsă sau un cerc. Un elipsoid are trei **axe de simetrie**, care se intersectează într-un punct și care sunt perpendiculare două câte două. Punctul de intersecție se numește **centru de simetrie**. Fie AA' , BB' și DD' intersecțiile celor trei axe de simetrie cu elipsoidul, iar C centrul de simetrie. Distanțele CA , CB și CD se numesc **semiaxele elipsoidului** și se notează cu a , b , respectiv c .

Fie $xOyz$ un sistem de coordonate carteziene și \mathcal{EL} un elipsoid de semiaxe a, b și c , și de centru de simetrie $C(x_c, y_c, z_c)$. Ecuațiile elipsoidului \mathcal{EL} sunt:

- **ecuația implicită a elipsoidului:**
$$\frac{(x - x_c)^2}{a^2} + \frac{(y - y_c)^2}{b^2} + \frac{(z - z_c)^2}{c^2} = 1$$
- **ecuațiile parametrice ale elipsoidului:**
$$\begin{cases} x = x_c + a \cdot \cos(\alpha) \cdot \cos(\beta) \\ y = y_c + b \cdot \sin(\alpha) \cdot \cos(\beta), \quad \alpha \in [0, 2\pi), \beta \in [-\pi, \pi] \\ z = z_c + c \cdot \sin(\beta) \end{cases}$$

c. Prisma

Fie \mathcal{S} o suprafață poligonală, inclusă într-un plan α , d o dreaptă care nu aparține planului α și nu este nici paralelă cu acesta, și α' un plan paralel cu α . Pentru fiecare punct P al suprafeței poligonale \mathcal{S} fie P' intersecția dintre planul α' și paralela la d dusă prin P . Reuniunea tuturor segmentelor $[PP']$, atunci când P parcurge suprafața \mathcal{S} , se numește **prismă**. Fie \mathcal{S}' mulțimea tuturor punctelor P' . \mathcal{S} și \mathcal{S}' se numesc **bazele prisme**. \mathcal{S} și \mathcal{S}' sunt congruente.

Dacă dreapta d este perpendiculară pe planul α , atunci prisma este o **prismă dreaptă**. O prismă dreaptă a cărei bază este o suprafață poligonală regulată se numește **prismă regulată**. O prismă a cărei bază este mărginită de un paralelogram se numește **paralelipiped**. Un paralelipiped drept se numește **paralelipiped dreptunghic**. Un paralelipiped dreptunghic care are doar suprafețe mărginite de pătrate se numește **cub**.

d. Piramida

Fie \mathcal{S} o suprafață poligonală, inclusă într-un plan α , și V un punct care nu aparține planului α . Reuniunea tuturor segmentelor $[VP]$, atunci când P parcurge suprafața \mathcal{S} , se numește **piramidă de vârf V și bază \mathcal{S}** . Distanța de la V la planul α se numește **înălțimea piramidei**.

O piramidă a cărei bază este o suprafață poligonală regulată și pentru care proiecția lui V pe α este centrul lui \mathcal{S} se numește **piramidă regulată**. O piramidă cu baza suprafață triunghiulară se numește **tetraedru**.

Fie α' un plan paralel cu α și care intersectează piramida. Fie \mathcal{S}' intersecția planului α' cu piramida. \mathcal{S} și \mathcal{S}' sunt asemenea. Mulțimea punctelor piramidei cuprinse între planurile α și α' împreună cu cele două suprafețe \mathcal{S} și \mathcal{S}' se numește **trunchi de piramidă**. \mathcal{S} și \mathcal{S}' se numesc **bazele trunchiului de piramidă**. Distanța dintre cele două plane se numește **înălțimea trunchiului de piramidă**. Un trunchi de piramidă obținut dintr-o piramidă regulată se numește **trunchi de piramidă regulată**.

e. Cilindrul

Fie \mathcal{D} un disc, inclus într-un plan α , d o dreaptă care nu aparține planului α și nu este nici paralelă cu acesta, și α' un plan paralel cu α . Pentru fiecare punct P al discului \mathcal{D} fie P' intersecția dintre planul α' și paralela la d dusă prin P . Reuniunea tuturor segmentelor $[PP']$, atunci când P parcurge discul \mathcal{D} , se numește **cilindru circular**. Fie \mathcal{D}' mulțimea tuturor punctelor P' . \mathcal{D} și \mathcal{D}' se numesc **bazele cilindrului circular**. \mathcal{D} și \mathcal{D}' au raze egale.

Dacă dreapta d este perpendiculară pe planul α , atunci cilindrul este un **cilindru circular drept**.

f. Conul

Fie \mathcal{D} un disc, inclus într-un plan α , și V un punct care nu aparține planului α . Reuniunea tuturor segmentelor $[VP]$, atunci când P parcurge discul \mathcal{D} , se numește **con circular de vârf V și bază \mathcal{D}** . Distanța de la V la planul α se numește **înălțimea conului**.

Un con pentru care proiecția vârfului pe planul bazei coincide cu centrul bazei se numește **con drept**.

Fie α' un plan paralel cu α și care intersectează conul. Fie \mathcal{D}' intersecția planului α' cu piramida. Mulțimea punctelor conului cuprinse între planurile α și α' împreună cu cele două discuri \mathcal{D} și \mathcal{D}' se numește **trunchi de con**. \mathcal{D} și \mathcal{D}' se numesc **bazele trunchiului de con**. Distanța dintre cele două plane se numește **înălțimea trunchiului de con**. Un trunchi de con obținut dintr-un con drept se numește **trunchi de con drept**.